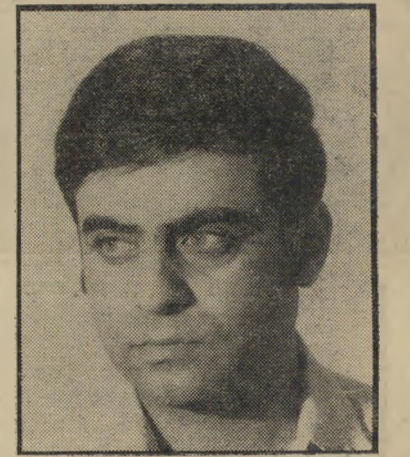

קרייניות-רצף, ערך לה הבמאי יוסי צמח מיבחה, מצא אותה מתאימה לתפקיד. כמה ידידים, קריינים ועורכים, החלו להכשיר אותה לתפקיד, והמנכ"ל, שהיה אז עדיין ישעיהו תדמור, לא גילה כל התנגדות לכך שהמזכירה תהפוך לקריינית.

מי שכן גילה התנגדות היה ועד העובדים. אנשי הוועד הודיעו שהם רואים ב-מינוייה של ברוריה לתפקיד קריינית-רצף, פרוטקציה אישית של המנכ"ל, וכי אם צריך קריינית-רצף נוספת, יש לערוך מינוי רגיל פנימי בין כל עובדות הטלוויזיה המינויות בתפקיד זה.

דרישה הוועד הרגיזה את המנכ"ל עד כדי כך שהחליט: אם מיכרו — אז שיהיה מיכרו! אלא שאו השתתק העניין ונשכח. רק כאשר מונה ארנון צוקרמן כמנהל הטלוויזיה, וברוריה זימרון הפכה למזכירתה, היא העלתה בפניו את בקשתה מחדש. צוקרמן החליט: שיהיה מיכרו — אבל לא מיכרו פנימי אלא חיצוני, אליו תוכל לגשת כל נערה, גם אם אינה עובדת הטלוויזיה. לא חשוב מה שם ניתן למיכרו. עובדה היא שהמש מתוך השבע שהתקבלו לי קורס ההדרכה לתפקיד, קשורות ברשות ה-

במאי צמח תפקיד לעוזרת-ההפקה

שידור, ושלוש מהן, הנראות כמעומדות בטוחות ביותר להופעה על המסך הקטן, הן בנות-החסות של דמויות מפתח בטלוויזיה:

- **ברוריה זימרון**, מזכירתו של המנכ"ל.
 - **אירית סטיבנסון**, אשתו של מרכז-ההדרכה של הטלוויזיה.
 - **אביבה מילגרט**, מי שהיתה עוזרת-ההפקה של הבמאי יוסי צמח.
- ודי היה בעובדה זו כדי להוליד מהומה וגליי-רכילות בבית הטלוויזיה בירושלים.

אשה מריח לא טוב

אמור, נוצר קורס ההדרכה לקרייניות-רצף עבור מזכירתו של המנכ"ל. בגללה זכו עוד שתיים ממקורבות הטלוויזיה זיה להתקבל לקורס, ובסיכויו לקבל תפקיד של קריינית-רצף. ואגב, מי שקופחה היא דווקא קריינית-הרצף הוותיקה דליה מזור. גם היא נאלצה להשתתף בקורס שנועד להכשרת טירוניות, כמתלמדה. כדי שתקבל תעודה מרשות-השידור המכשירה אותה להיות קריינית, ותקנה לה עבודה על-פי תקן.

שתי המועדפות האחרות, שנבחרו אחרי שהופעלה מערכת לחצים על המנכ"ל, הן אירית סטיבנסון ואביבה מילגרט. אירית היא חברת להקת פיקוד-המרכז לשעבר, שהחליטה לוותר על קריירה בימתית אחרי שנישאה לאיש הטלוויזיה גרי סטיבנסון. גרי היה אחראי עד כה לכל קורסי ההדרכה של הטלוויזיה ולמרכז-ההדרכה של רשות-השידור בטלוויזיה. הוא טוען כי בעת שנבחרו המועדפות לקורס, וביניהן אשתו, שהה הוא בשירות מילואים. כשחזר מהשירות ונודע לו כי אשתו נבחרה כמו-עמדה, פרש מהדרכת הקורס ובמקומו מונה תה לתפקיד תמר מורג.

אמרה אירית השבעו לכתב העולם הזה: "אני נבחרתי בגלל הכישרון שלי, שהם טובים מאוד ואני מתאימה לתפקיד. מדוע נבחרו האחרות? אין לי מושג."

במדינה

(המשך מעמוד 24)

ואילו בקבוצת הכדורסל 24 נוסעים במקום 16. אחרי בירורים הסתבר כי מרבית ה-24 נוסעים, בהם גשות השחקנים, נסעו עם הקבוצות על תשבונם הפרטי. ואילו שני נוסעים בקבוצת הכדורגל ועוד נוסע ב-קבוצת הכדורסל, נסעו על חשבון האגודה, מבלי שנסיעתם אושרה.

מאחר שמצבה הכספי של הפועל ירושלים אינו מזהיר והתקציב השוטף מסתים כמעט תמיד בגרעונות, תמוהה היתה ה-עובדה מהיכן נטלה האגודה כספים כדי לממן נסיעות של עסקנים מלווים נוספים. תוך כדי מהלך הביקורת התגלו אי סדרים משועים בכל ניהול ענייני הכספים ב-הפועל ירושלים. הנה כמה ציטטות מתוך דו"ח מבקר ההסתדרות:

● "מחוז הפועל ירושלים אינו נוהג להשתמש בפנקסי הכנסות לשם אישור תקבולים... לתורמים ולמשלמי כסף אחרים לאגודה לא נהגו לתת אישורים או קבלות על הסכומים ששולמו".

● "היו כספים, שהתקבלו במוזמנים או בצ'ק ולא הוצאו עליהם העודות הכנסה כמו על יתר הצ'קים, אלא הם הועברו ישירות לחברת נסיעות ואפילו ללא קבלות רשמיות. רק לפי דרישת הביקורת הומצאו אישורים על קבלת הסכומים. הביקורת מציינת שבחלק מהאישורים היו פרטים לא נכונים ואישורים אלה הוחלפו על-ידי החברה באחרים, תוך מהלך הברורים".

● חלק מהתרומות, שהתקבלו מקבלנים שונים לצורך הנסיעה, לא היו תרומות אלא תוצאה של קומבינציות שהסניף עשה. כך למשל, התגלה כי המחאה על סך של 6000 ל"י, שניתנה כאילו על-ידי קבלן ירושלמי כתרומה לאגודה אינה אלא המ-חאה של הפועל ירושלים, שניתנה לפקודת הקבלן ונתקבלה ממנו חוזה כתרומה כב-יכול.

האיש החזק, על גילויים אלה פסקה ועדת מבקרי-ההסתדרות: מימון נסיעת הקבוצות נעשה בחלקו על-ידי שימוש בכספים שנועדו למטרות אחרות. בחשבון הנסיעות נמצא רישום הוצאה שאין לו אחיזה במציאות ומטרתו ברורה — להסוות הוצאות כספי הסניף למימון נסיעות ה-קבוצות.

אילו היה אדם פרטי או מוסד פרטי נתפס בעבירות מעין אלה, אין ספק שהוא היה נתבע לדין על-ידי שלטונות המס במדינה. כיוון שכאן מדובר באגודה צי-בורית של הפועל נשאר הדבר בגדר עניין משפחתי. למרות דו"ח המבקר לא הוסקו מסקנות אישיות לגבי עסקני האגודה ו-איש מהם לא נתבע לתת את הדין על ה-ניהול הפיקטיבי של מאזן כספי האגודה. כאשר נשאלו כדורגלני הפועל ירושלים,

עסקן ברוכיאיני יבורך ברוכיאיני

על המצב באגודתם, היו כולם מוכנים ל-הבהיר הצהרות ככרות מישקל; בתנאי ש-שמם לא יפורסם. אמר אחד השחקנים: "בהפועל ירושלים, כמו בכל קבוצה אחרת, יש אדם שהוא האיש החזק של האגודה, האיש החזק אצלנו הוא אדם שאין לו כל תפקיד באגודה. הוא פשוט מחזיק את כולם בידיים שלו. והו יצחק משולם." כיצד מגיעים למצב בו אדם ללא כל תפקיד מוגדר, מצליח לעשות באגודה ספורט ככל העולה על רוחו?

מונה צוקרמן קורס למען המזכירה

רביב, שמונה השבוע כאחראי על מערכת תל-אביב של מחלקת-החדשות בטלוויזיה. אולם נראה שרביב לא הפעיל פרוטקציה, כי כפי שנלחשש מפה-לאונן בבית הטלוויזיה, אין אחרות נכללת ברשימה ה-סודית של אלו שנבחרו לשמש קרייניות-רצף, שבועיים לפני שהועדה הרישמית עתידה להחליט מי המשתתפות אכן מת-אימה לתפקיד.

עוד עובדת של רשות-השידור, שנטלה חלק בקורס ושבינתיים הוחלט להקפיאה, היא קריינית הרדיו מילכה למדן. אין ספק כי למילכה מספר יתרונות על-פני המוע-דות האחרות, ולו רק בשל העובדה שהיא קריינית-רדיו. אולם ביתיים נראה, כי חכונות אחרות חשובות יותר.

שתי המשתתפות הנוספות בקורס, שלא היה להן כל קשר מוקדם לא לצוקרמן ולא למישהו אחר בטלוויזיה, הן ענת זינגר ורות ושרי, לגבי שתיים אלה כבר הכינו אנשי הטלוויזיה תירוצים, מדוע לא ייראו מעל-גבי המסך, אחת מהן, ענת זינגר, נוטה כלשון התירוק, לחייך יותר מדי. ואילו רות ושרי, שהיא נכת צה"ל, כרוחת רגל, מחייכת סחוט מדי. לא ברור מדוע אסור לחייך אל הצופים, או לא לחייך אליהם, וכן לא ברור הקשר בין נכותה של רותי לבין הוטעת התצי העליון של גופה על המסך.

מה שברור הוא, שפרשת קרייניות-הרצף עלולה להוסיף ולהסיע את הטלוויזיה.

מפיצים שמועות

אמרה השבוע ברוריה זימרון, מזכירתו של ארנון צוקרמן: "נכון ש-בגללי עשו את כל המיכרו הזה, אבל לא בגלל פרוטקציה של מישהו. ישנה בחורה אחת בטלוויזיה, סימה שמה, שצו-קרמן פיטר אותה מתפקיד המזכירה שלו. היא מפיצה עלי כל מיני שמועות. אף אחת מהן אינה נכונה. אני נבחרתי לתפקיד ב-זכות כישורי, ולא בזכות פרוטקציה של צוקרמן."

לפרשה כולה יש היבט נוסף. אפילו אם נניח שזכותם של אנשי הטלו-ויזיה להעדיף לתפקיד קריינית-הרצף, נע-רות הקרובות לבניין מוכרות להם. מדוע היה צורך להוליד שולל 600 נערות אחרות ולטעת בליבן תיקנות-שווא? יתירה מזאת: מדוע צריך היה לקחת מכל אחת מהן, דמי-הרשמה בסך של 50 לירות, המסתכמים בסכום כולל של כ-30 אלף ל"י, כשהיה ברור מראש שבתפקידים הניכספים תזכינה בנות-החסות של המקור-רבים לצלחת?

עסקן משולם משולם משולם

"זה ענין של שנים" אמר שחקן אחר, "עוד הרבה לפני שאני הגעתי לכאן. הוא חי את הפועל ירושלים, כמעט עשרים וחמש שנים. עשה כמה טובות לאגודה, התחילו לשמוע להצעות שלו, וככה לאט לאט הוא כבש אותנו. היום אין דבר ב-אגודה שיכול לעבור בלי האישור שלו. הוא בוחר את השחקנים, הוא בוחר את האנשים שיצאו לחו"ל, כאשר רצו להגיש בקשה לדחות את הליגה בכדורגל בגלל המילחמה, היה הוא היחיד שלא הסכים, והנה באמת לא הגישו את הבקשה וה-עובדות: תראו את הפועל ירושלים היום".

יצחק משולם טוען, כאילו הוא יו"ר נבחר של האגודה מזה שנים רבות. מי בחר אותו לתפקיד זה? איש מן השחקנים אינו יודע. משולם, העובד כמנהל בסולל בונה, אינו מתכחש לתואר של "האיש החזק" באגודה. בגאווה מרובה הוא אומר, "אני לא הסכמתי לצרופם של אנשים מסוימים לנסיעה והם אומנם לא יצאו, ובגלל זה התחילו הצרות."

אין תגובה, מזכיר הפועל ירושלים, אריה ברוכיאיני, אינו יודע מדוע, ממררים את החיים דווקא לאגודתו. הוא רוטן על הביקורות הבלתי הוגנות, ועל שמנסים להדיבק להפועל ירושלים תדמית של רמ-אים. הוא מטיל את האשמה בחלק מן העסקנים. לדעתו היתה זו הלשנה של אחד העסקנים הממורמרים שלא יצאו ל-חו"ל, שגרמה לדו"ח מבקר ההסתדרות. על ממצאי המבקר אמר המזכיר:

"אפשר לחשוב שרק בהפועל יש מקרים כאלה. כשהפועל תל-אביב נסע לאוסטרליה הוא השאיר אחריו חובות של חצי מיליון לירות. אף אחד לא עשה לא ביקורת, ולא פירסם את הדברים. או למה נטפלים דווקא להפועל ירושלים? הם לא בסדר, אני כבר אלמד אותם, אצעק להם ככה שהם ידעו על מה מצביעים!"

על פי החוק, היה צריך להעביר את מימצאי מבקר ההסתדרות לחקירת ה-מישטרה, אולם מבקר ההסתדרות לא מצא לנכון לעשות זאת. הוא העביר את מימצאי לידיה של ועדת הביקורת המרכז-זית בהסתדרות על מנת שהיא תשקול אם יש מקום להסכת מסקנות במישור ה-אישי והחברתי. כשנשאל מדוע לא הועבר הדו"ח למישטרה השיב: "אין תגובה".